

REAALI POISS

Nr 144 | Märts 2017

Tallinna Reaalkooli ajaleht | rp.real.edu.ee

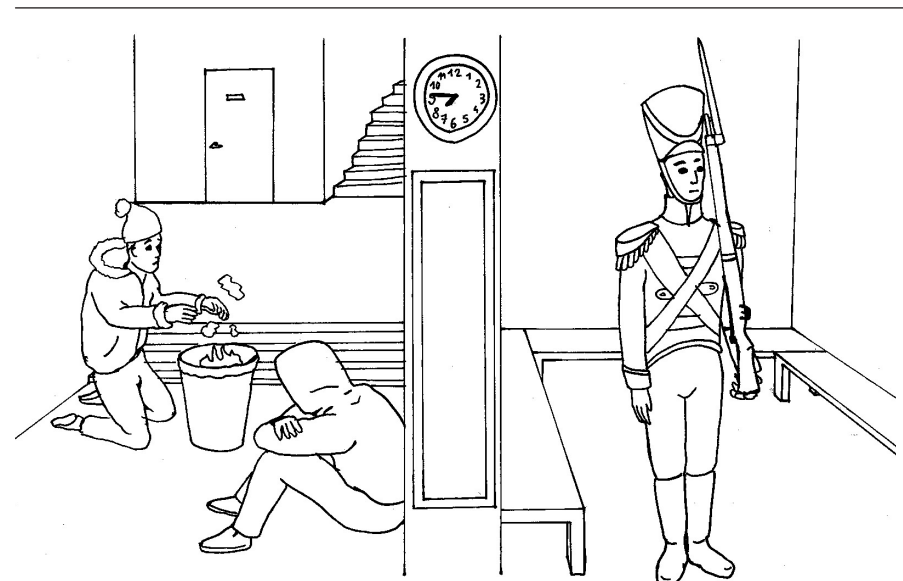
KALLIS KOOLIPERE!

Märkamatul on talvehommikune pimedus ja viimaseid hetki põlevad tänavalaternad asendunud kevadise linnulaulu ning soojade päikesekiirtega, mis lausa vägisi hommikul voodist välja ajavad. Talv on taandunud ning kevad ilmutab ennast iga päevaga aina rohkem. 132. lennul mölguvad meeles eesootavad eksamid ja koolilõpetamine – armsaks saanud koolipesast väljalendamiseni on jäänud ju vähem kui sada päeva.

Kevade tulek toob kõigi nägudele kübekese naeratus ning palju inspiratsiooni, võtmaks ette midagi uut ja huvitavat. Inspireerivatest karakteritest Reaali Poisi käesolevas numbris puudust ei ole – algklasside koolijätsid oma särava loominguga, Eesti Laulu finaali jõudnud Maian Lomp, üha hoogu juurde saav õpilasfirma Cocopop ja loomulikult üle-eestilise populaarsuse saavutanud saate „Prooviabieliu” tegelased. Kõigist neist ja veel nii mõnestki intrigeerivast teemast saate aimu järgmistel lehekülgedel.

Sooja päikest ja palju motivatsiooni!

Kertu

Karikatuur. Raudne eesriie 7.45

Autor: Ameus

PRESIDENT MEENUTAB JA VALGUSTAB

Kui üldsus teab kevadekuulutajatena linde või mootorrattureid, siis Reaalkoolis võib neile lisada ka magamatud ja natuke närvilised uurimistöö kirjutajad. Eemine aasta sain omal nahal tunda, mida tähendab uurimistöö tegemine. Sarnaselt raske trenniga oli UT kirjutamine väsitav, kuid kui lõpuks asi tehtud sai, võis tunda uhkust saavutatu üle ja tõdeda, et vaev tasus end ära. Lisaks avastasin enda jaoks ka ühe teema, mis mind huvitas ja nüüd valgustan selle osas ka teid.

Ei ole teada, et mõni inimene suudaks kontrollida merd või tuult. Seetõttu võivad tuuleelektrijaamad ning hoovuseid kasutavad elektrijaamad toota elektrit ja ka siis, kui me magame ja tarbimine on väiksem. Kuna öösel ei lülitata välja ka tuuma- või põlevkivijaamu, siis elektri hind väheneb sel ajal märkimisväärselt. Majanduslikult oleks muidugi kasulik, kui me suudaksime säilitada öösel toodetud energia järgmiseks päevaks.

Seda mingil määral juba ka tehakse. Prantslased kasutavad öösiti ligi 30% odavamast elektrist, et pumbata vett kõrgemale reservuaaridesse, et see siis päeval suurema elektrinõudluse korral läbi hüdroelektrijaama alla lasta. Kahjuks pole paljudes riikides selliseid võimalusi ning sama probleem vajab teistsugust lahendust. 2011. aastal rahastati Colorados

pilootprojekti, mille käigus suudeti edukalt tasakaalustada elektrivõrku. Esialgu tööteldi tuuleenergiast vesinik ning hiljem, tarbimise kõrghetkel, toodeti sellest samast vesinikust elektrienergiat. Sellist lahendust saavad ja võiksid kasutada tuuleparkidega riigid suurema tasuvuse saavutamiseks.

Vesiniku kasutamine tooks kasu ka mujal. Tavalise auto sisepõlemismootori kasutegur on tänapäeval 0,2-0,3. Vesiniku jõul töötaval autol on kasutatava kütuseelemendi kasutegur kaks korda suurem. Efektiivsuse tõus tähendab nii raha kui ka keskkonna säästmist, millest vähemalt üks on igale inimesele südamelähedane. Samas on vesinikupõhisel taristul mitmeid lahendamata probleeme ning seetõttu on teadustöö roll selles valdkonnas ülioluline. Tänapäevase seisuga käivad arendustööd kütuseelementide efektiivsuse ja töökindluse tõstmiseks. Seni pole välja töötatud ka ohutut ning odavat vesiniku hoiustamis- ja transportimisviisi, mis oluliselt lihtsustaks alternatiivkütuste kasutamist. Need on vaid mõned paljudest väljakutsetest füüsikutele, keemikutele ja inseneridele.

Elmise kooliaasta lõpuks sai minu uurimistööle mulle hingelähedaseks hullumeelne idee vesinikupõhisest taristust ja ma väga loodan, et see lühikokkuvõtte avardas kasvõi natuke ka teie maailmapilti. Ühtlasi pani UT protsess mõistma uurimise ja teadustööde olulisust ühiskonnas ning tänan Reaalkooli selle kirjutamise kohustuse eest. Soovin 134. lennule edu ajurünnakutel järgmise aasta teemade valimisel. 133. lennule soovin külma närvi kaitsmisel, hullem osa on sellest raskest teekonnast teil juba läbitud!

Kasutatud materjalid. Loetud: Tule küsi. 10.03.2017.

Karl Ander
Kasuk 132C
REKi president

Foto: Anette Kuuseorg 133B

REALISTID TREFFNERIS

Reedel, 10. märtsil külastas Reaalkooli esindus koosseisus REK, valik Reaali Poisi liikmetest, õppealajuhataja Madis Somelar ja huvijuht Piret Otsa Hugo Treffneri gümnaasiumit. Tallinnast väljusime vaid minuteid pärast koolitundide algust ning naasime kella seitsme paiku õhtul. HTG enda avarusi avastasime pisut üle kuue tunni, jättes kooliga hüvasti alles poole viiest.

Päeva tipp hetk oli minu jaoks kindlasti R. Eametsa loeng Eesti ja maailma ühiskondlik-majanduslikest probleemidest ning nende potentsiaalsetest lahendustest. Näiteks seletas ta lahti hetkel aktuaalse pagulasprobleemi Euroopas ning avas selle tähendust ülemaailmse migratsiooni mõistes. Lisaks rääkis ta hetke populaarseimatest erialadest Tartu Ülikoolis ning kuidas on neid õppivatel inimestel lood töö otsimise ja leidmisega. Sellest liikus jutt edasi juba pikemale perspektiivile ehk Eesti tulevasele tööturule: milline võib see välja näha 5-6 aasta pärast, kui praegused abiturientid esimest täiskohaga tööd otsima lähevad?

Peale TÜ õppejõu loengut kohtus Reaali Poisi esindus HTG koolilehe Miilang toimetusega. Nendega vesteldes avastasime

veel artikliformaate, mida siiani RP kaante vahel (vähemalt meie teadmiste kohaselt) ilmunud pole. Lehtede peatoimetajad arutlesid ka probleemide üle, mille tõttu mõlemad pooled pidevalt kannatavad: tähtaegadest mitte kinni pidamine. Minu jaoks üks huvitavamaid teemasid, mis meie üürikesse poole tunni jooksul üles kerkis, oli reaalkallakuga sisu puudumine. Millangu peatoimetaja poole olevat pöördunud hädaga, et lehes puuduvad igasugused teadusartiklid, mis kajastaksid aktuaalseid teemasid täppisteaduste maailmas. Ehk sooviksite teiegi, meie lugejad, sellist sisu näha? Kui soovite, siis ärge kartke meile kirjutada või koridori peal mõnest toimetajast kinni haarata.

Lisaks kõigele muule sisustasime aega ka aineilma tundide külastamise, viktoriinide lahendamise ja lugematute pirukate söömisega. (Ilma naljata, meie jaoks osteti 2 hiiglaslikku kastit täis lihapirukaid, mida päeva jooksul kas õpetajate toas või hiljem bussi peal nosida võis). Kui igavaks läks, sai minna kooli keldrisse, kust võis leida muuhulgas diskokera, igivana kopitanud madratsiga voodi, kalkulaatori möödunud sajandi 70ndatest ja (tühja) pudeli kanget.

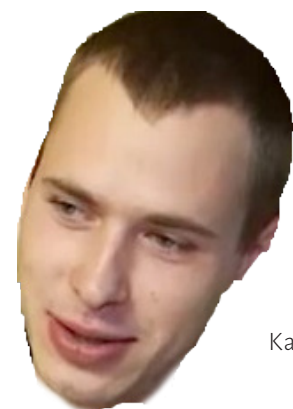
René Piik 134A

Enim pani mind selle külastuskäigu jooksul Reaali valimist kahetsema sealne ruumi- ja valguseküllus. Ühelgi vahetunnil ei tundunud nagu oleks ümberringi liiga palju inimesi või koridorid liiga kitsad. Treffneris ringi jalutades panin tähele ka mitmeid maale ja taimi, mis koridoride tühja ruumi ilustasid. Leidsin end isegi mõnda teost silmitsemas, avastades neilt midagi endaga seostuvat. Tegu oleks otsekui kunstigaleriiga, mida õpilane iga päev külastab ning mis aitab tal oma argiprobleemidele lahendusi leida.

Külastuskäik Treffnerisse oli kindlasti üks positiivne kogemus, mis jääb meile pikemaks ajaks meelde. Sama kindlasti tuleks seda traditsiooni ka tulevikus jätkata, et kummagi kooli õpilased õpiksid nn rivaali paremini tundma ja suhted koolide vahel säiliksik sama headena kui need on praegu. Ma usun, et mõlemal osapoolel on teiselt midagi õppida ja omaks võtta, et koos muuta noorte haridusteed aina paremaks ja viljakamaks põllumaaks.

KUI EESTI POLIITIKUD OLEKSID „PROOVIABIELU” TEGELASED...

Kalvi-Kalle

Helen

Liisa

Žiga

Uku Kangur 132B
Mikael Raihhelgauz 132B

Esimeste Reaali Poisi artiklite ärasaatmise ajal poleks kumbki meist osanud arvata, et ükskord langeme nii madalale. Kuhu on läinud sügavat ettevalmistust vajav poliitiline analüüs? Kuhu on jäänud arutelu tähtsate ühiskondlike probleemide üle? Kui kaunid olid need ajad, mil võis kirjutada kahe lehekülje pikkuseid esseesid, mida keegi ei viitsinud lugeda. „*But now I'm insecure and I care what people think.*”

Siit see tuleb – Öhtulehe parimates traditsioonides loodud kirjutis, mis loob pealiskaudseid seoseid Eesti poliitikute ja „Prooviabielu” tegelaste vahel. Nautige!*

* Tähelepanu! Artikli lugemise järel võib tekkida tungiv soov mainitud tõsielusaadet vaadata. Reaali Poiss ei vastuta vaatamise käigus saadud tervislike kahjustuste eest. Uku Kanguri ja Mikael Raihhelgauzi vähivõime makstakse kinni erandkorras, individuaalselt sõlmitud töölepingute alusel. Need kindlustustingimused ei laiene tavalugejaile!

Jevgeni Ossinovski kui Žiga

Armas slaavi juurtega poiss, kes võib kõiki esimesest silmapilgust. Keelab alkoholi joomise kohe, kui uksest siseneb, hiljem lubab siiski klaasikese veini pitsa kõrvale. Tõelise võrdõiguslikkuse toetajana aitab naisel süüa teha ja läheb temaga poodi kaasa. Armastab reisida, kuid sõidab ikka jalgrattaga, nagu keskkonnasõbrast sotsile kohane. Hambaid peseb alati korralikult – tervis on ikka tema teema. Ilmselt selle pärast üritab ka suuremat draamat vältida. Räägib ilusaid ja õigeid asju, kuid tegudes on külmavõitu: Liisaga hoiab alati viisakat distantsi. Aga vast ongi õige – (koalitsiooni)partnerid pole kogu eluks mõeldud.

Mart Helme kui Kalvi-Kalle

Šarmikas noor maapoiss, kes võib olla „nii sinu ingel kui ka sinu deemon”. Uksele tuleb roosiga, kuid juba järgmisel hommikul näitab karakterit. Ei üritagi poliitilist

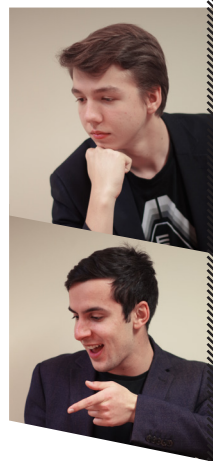
korrektsust teeselda, vaid ütleb, nagu on, isegi kui see läheb 3000 eurot maksmaks. Kui naine on teinud halba hakklihastet või tema meik on kole, siis annab Kalvi talle sellest teada. Üllataval kombel võib Heleni (ja 12-14% Eesti valijatest) oma aususega ära. Kõigil on piinlik teda vaadata, kuid samas on selge, et see on vaid näitemäng ja tegemist ilmselt targa mehega – loll inimene siiski Heleni grammatikatesti ei läbi. Liikluseeskirjade järgimisel lubab endale väiksemaid vigureid. Kui juba traktoriralliks läheb, on viie auto ahelavarii tühine risk.

Edgar Savisaar kui Helen

Ilmselt nutikaim ja ilusaim tegelane, paraku suudab endale kohutavaid partnereid valida. Halvad valikud rikuvad ta elu – sõpradele jääb vaid teleka ees hukkamõistvalt pead vangutada. Paraku pole midagi teha: kui koostööleping sõlmitud, tuleb ka stsenaariumi järgida. Langeb seetõttu tihtipeale „paljastuste” ohvriks, aga paistab, et see ainult suurendab ta populaarsust. Samas on kõigil hea meel, kui tal hästi läheb. Hakklihastet ei pruugi parim olla, kuid tasuta kartuleid saab sellelt lahkelt hingelt küll.

Taavi Rõivas kui Liisa

Tahab parimat, aga läheb ikka nii nagu alati. Näeb vaeva, et pälvitada Žiga/Ossinovski poolehoid, kuid ei suuda ometi noormehes tugevaid tundeid tekitada. Lahmib ringi teadmata, mida ta täpselt teeb. Vaikib seal, kus võiks rääkida, naerab närviliselt seal, kus võiks vait olla. Ei oska valida tegutsemiseks õiget aega ja kohta. Lähikukkumisel ei suuda tunnistada oma vigu, arvates, et pole midagi valesti teinud ja süü on tähtedel. Aga tubli, et vähemalt proovis.

KOOLIPINGIST EESTI SUURIMALE LAVALE

Kristjan
Baikov 134C

Teadagi, on Reaali Poisi eesmärk kajastada kooli tähtsamaid sündmusi. Nii ei saa kuidagi välja jätta ka 10.c klassi õpilast Maianit. Maian kogus justkui üleöö tuntuse Eesti Laulu finalistina, lõpetades vägeval neljandal kohal. Palju õnne! Meie aga esitasime talle paar küsimust, mis aitaks meil oma staarihakatist paremini tundma õppida.

Mida sa tahad oma lugudega edasi anda?

Oleneb laulust kindlasti, kuid arvan, et peamiselt seda sõnumit. Tahan, et minu ideed ja mõte jõuaks inimesteni ja et inimesed saaks selle sama tunde seda laulu kuulates, mis minul on seda lauldes. Muidugi tahan, et inimestel oleks ka lõbus ja mõnus seda kuulata.

Millal tuli idee minna Eesti Laulule?

Minu jaoks juhtus see siis, kui Hugo kirjutas ja küsis, kas tahan teha tema

ja Karlaga ühte lugu, mille me võibolla saadaks Eesti Laulule. Kirjutasime kahe nädalaga loo „Have You Now” valmis ja saatsime ära. Kuidagi väga lihtsalt käis see.

On sul eeskujusid ka?

Muidugi on. Mulle meeldib võtta väikest šnitti igalt poolt, see kokku panna ning enda omaks teha. Rihanna on kindlasti üks suurimaid eeskujusid, noorematest Zara Larsson, nii vokaalselt kui ka stiililt ja lavaliselt olekult. Mulle meeldib, kuidas nad teevad lava enda omaks. Vokaalselt kindlati ka Ariana. Aga eks neid ole mitmeid.

Kuidas on see sinu igapäevaelu mõjutanud?

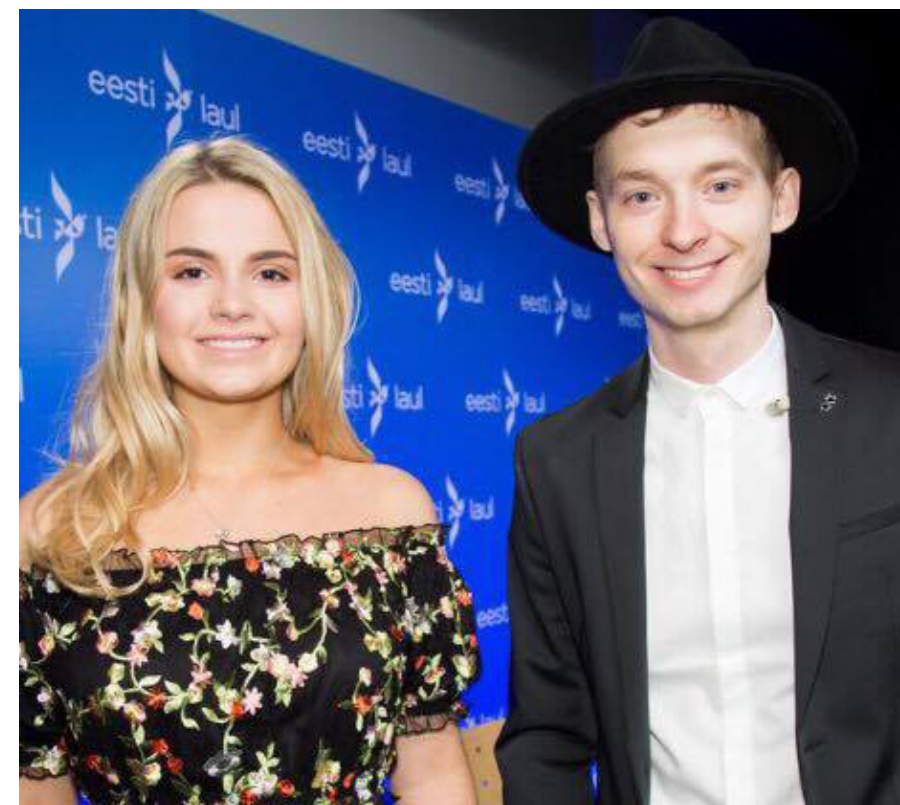
Suuresti ikka. Nüüd on muidugi rahulikum, aga Eesti Laulu perioodil oli jube kiire. Aega iseendale mul praktiliselt ei olnudki. Koolist pidin ka muidugi puuduma, aga üritasin nii vähe kui võimalik. Vahepeal mul ka näiteks polnud. Iga päev olid umbes 12-tunnised „tööpäevad” täis

proove, intervjuusid, filmimisi, koosolekuid jms. Vahepeal tekkiski tunne, et mu elu on Eesti Laul. Muust ei rääkinud ja unes nägin ka kogu seda tralli.

Mida pere arvas?

Uhke oli. Kõik toetasid ja elasid kaasa. Nii äge on vaadata, kuidas raadiost tuleb sinu lugu ja siis ema paneb volüümi põhja ning terve pere laulab kaasa. Või kuidas isa saadab sulle mingisuguse intervjuu ja ütleb, et hästi tehtud. Mu vanaema saatis mulle mu Instagrami pildi, mis oli uudistes olnud. Ega ise väga ei hooa seda ja tundubki, et kõik on ikka samamoodi, kuni järsku avastad, et öde vaatab Delfist sinust pilte ja intervjuusid. Sellistel hetkedel tekib küll naljakas tunne.

Meie oma toimetuse poolt soovime jõudu ja jaksu edaspidiseks, kõrget lendu ning jääme ootama, mis neiu meile järgmisena varuks on!

Maian ja Karl-Kristjan

Foto: Toni Läänsalu

Maian

Foto: erakogu

Reaali õpilasfirmad, part 2:

COCOPOP

[häälda: kokopop]

Karmen Laur 135A
Kirke Kaur 135C

Loojad:
Samela Kivilo ja
Teet Egert Vaabel (132C), Anett
Klaanberg (Tallinna 32. Keskkool), Stella Leego
(Tartu Jaan Poska Gümnaasium) ja Erik Tambla (Rocca Al Mare Kool).

Nagu eelmises lehes lubatud, siin ta on: Reaalkooli õpilasfirmad *part 2*. Liikudes kunstilt toidule, saab seekord lähemalt lugeda õpilasfirmast Cocopop. Ilmselt on suur osa tähelepanelikke ning näljaseid reaalikaid märganud Cocopopi sildiga pruune popkornipakke juba puhveti riulitel. Kindlasti aga leidub neid, kes tahaksid uudistoodet proovida, kuid ei soovi osta pörsast kotis ning seda veel üsnagi soolase hinna eest. Kui sina oled üks neist, siis võta see leht kätte ja loe, kuidas see popkorn sinna puhveti riulile üldse jõudis.

Mis on Cocopop?

Cocopop on õpilasfirma, mis tuli välja uudse ideega valmistada tervislikku kookosõli baasil popkorni.

Milliste maitsetega te välja olete tulnud?

Puhvetis on hetkel müügis soolakas

karamell, *italiano* (tomati-basiiliku) ja juustu-sibula. Sõbrapäeva puhul tegime ka uue maitse, mille plaanime panna puhvetisse soodusmüüki. Lisaks on meil ka klassikalise maitsega popkorn. Õpilasfirmade veebilehel (opilasfirma24.ee) on meil müügil soolaka karamelli, juustu ja sibula ning klassikalise maitsega

popkornid.

Kust tekkis idee luua Cocopop?

Idee tuli algselt minult (Samelalt). Olin pikalt jälginud erinevaid välismaa blogijaid, kes rääkisid oma blogides kookospopkornist. Ühel hommikul ärkasingi üles ja mõtlesin, et miks sellist asja Eestis pole. Rääkisin oma ideest ka teistele ning see tundus projektina, mis lööks läbi. Ideele andis hoogu juurde ka see, et nägime kookospopkornis alternatiivi ebatervislikele kartulikrõpsudele ja muudele snäkkidele tervislikuma lahenduse näol.

Kui kaua te praegu tegutsenud olete?

Tiimi panime kokku ja firmaga hakkasime tegelema 2016. aasta novembris. Esimene popkornipakk tuli välja detsembris.

Millised on olnud raskused, mida olete pidanud ületama?

Keeruline on olnud tooraine ostmine suurtes kogustes. Väga keeruliseks osutus normaalse hinnatasemega õigete maisiterade leidmine. Poest on neid isegi odavam osta kui internetist tellida. Samuti tekitas alguses palju stressi see, kui köögis potis teri küpsetatud mitu laari järjest kõrbema läksid ning kõik potipõhjad mustaks muutusid. Õnneks aga on meie küpsetustehnikad arenunud ja kõik muutub tasapisi lihtsamaks ning kõrbema läinud laaride arv väheneb. Raske on ka toote tutvustamine, sest tegemist on ikkagi popkorniga, mis esmapilgul

Foto: Timo Arbeiter

Tartu õpilasfirmade laad

Foto: erakogu

Siin pildil on näha meie tiimi kaks poissi: Teet Egert ja Erik

Soolane hitt

Foto: Samela Kivilo

manab inimestele silme ette ebatervisliku snäki. Meie puhul on oluline rõhutada, et tegemist on tervisliku tootega.

Mida soovitate teistele õpilasfirmade asutajatele?

Tegevused peaksid olema hästi planeeritud ning tuleks leida aeg koosistumiseks, kus jagada omavahel ülesanded ning

panna paika järgmised plaanid. Ajapikku kujuneb välja ka juht, kes peaks silma peal hoidma tähtaegadel. Samuti peaks ta võtma õpilasfirma juhtimist piisavalt karmikaeliselt. Võib ju mõelda, et mõne toimetuse saab käigupealt teha, kuid lõpuks tekib ikkagi olukord, kus midagi on tegemata.

Mida olete oma küllaltki lühikese aja jooksul saavutanud?

Detsembri alguses käisime kahel laadal Pärnus ning sama kuu keskel olime täies hoos juba Tartu Kaubamaja õpilasfirmade laadal. Seejärel saime Cocopopi müügile ka Reaali puhvetisse. Veebruari keskel võtsime osa Tallinna õpilasfirmade laadal, kust tõime koju „JA õpilasmentorite lemmik” tiitli. Meil on sama toitlustaja, mis GAG-is ja TÜG-is ning nende juhataja lubas meil direktorite nõusolekul müüa oma popkorni ka nende koolide puhvetites.

Mis on Cocopopi tulevik?

Uued maitseid on iga hetk välja tulemas, kleepsudki on juba olemas! Poelettidele saades pikendame oma tegevust ka suveajaks.

Kust teid hetkel leida võib?

Reaalkooli puhvetist, veebilehelt opilasfirma24.ee, Facebookist (Cocopop), Instagramist (@of_cocopop), Tallinnas Piprapoest ja Tartus Ruunipitsast.

Foto: Donna Mägi

Õpilasfirma naisliikmed (kes firmat tavaliselt laatadel esindavad) Tallinna õpilasfirmade laada autasustamisel

SLAAVIHAKATISTE SEIKLUSED VENEMAAL

15.02.17

„Ma olen alles kodus!” Ohkan, nähes Birgiti hajameelselt kirjutatud sõnumit telefoniekraanil. Pistan külmetavad käed tagasi mantlitaskusse, mis, kusjuures, on mu üks paksemaid – lähme siiski Venemaale (ega miilitsad ilmaasjata karvamütse kannal). Jõudnud kooli ette, asun rasket kohvrit Reaali pühadest treppidest üles vinnama. Fuajeesse on kogunenud kenake seltskond ning 10 minutit hiljem oleme juba 21. kooli ja Nõmme põhikooli teekaaslasi täis bussis.

Pärast paari ebamugavat unetundi ja ühte äramagatud kaela jõuame Narva. Piiri ületame edukalt, kuid siiski ei suuda ma tagasi hoida väikest nurinat, kui tuleb välja, et peame kogu pagasi bussist välja võtma ja kontrolli viima. Euroopas ju nii ei tehta! Aga olgu, keegi seadusega pahuksisse ei satu

ning 3 tunni pärast saabume hotelli. Tänavanurgal Megaburger, ümber kaunid majad, isegi saun ja bassein on olemas – kõik see tegi tuju lausa heaks. Önn ei tulnud sel hetkel kahjuks meie õuele. Nimelt oli HH hotell vaid 21. kooli õpilastele mõeldud. Hurraa! Meid ootas ees veel tühine sõit läbi Peterburi.

15 minutit – täpselt nii palju saime aega, et vahetada riided ja ennast valmis seada kulturielamusteks. Ees ootas koolikülastus ja Maria teater ooperiga „Iolantha”. Koolis pakutud toidu üle ei saa nuriseda, see oli söödav. See-eest inimesed olid armsamad kui Potsataja ise ning peale koolituuri premeeriti meid kingitustega.

Mis seal ikka, lähme, kuulame ooperit! Buss kadus hetkeks ära, kuid leidsime ta taas üles ning algas lühike sõit läbi öhtuse Leningradi. Sillad, linnavalitsus ja mitmed

kirikud nägid öövalguses imeilusad välja ja mis seal salata, ega meie oma maani kleitides ja öhtumeikides kehvmad polnud. Maria teater oli aga omaette vaatamisväärsus. Läbinud turvakontrolli, saime asjad panna garderoobi ning asusime pildistama nii ennast kui ka sisearhitektuuri, mis kohati võttis sõnatuks. Treppidest ronimine hiiglaslikel kotsadel võttis mind pisut läbi, kuid vaade juba teiselt korruselt saali oli seda väärt. Iga detail oli lihvitud täiuslikkuseni ja laemaalingud panid nii mõnegi meist õhku ahmima. Tulede kustudes potsatasime punasest sametist toolidele ning lasime klassikalisel muusikal ning venekeelsel laulul kõlada. Lugu oli südantlõhestav, kuid õnneks lõppes kõik hästi ning lahkusime rõõmsalt.

„Meie kolm lolli jätsime hambaharjad koju!” Niisiis oli aeg jalutada nurgapealsesse (natuke kahtlasesse) Produktõ poodi, kus leidsime täpselt need 3 vajalikku hambaharja. Asjad olid poes muidugi tohutult odavad, hambahari maksis täpselt pool eurot. Pärast *shoppingut* saime jällegi süüa. Kuna meie puhul oli tegemist kohutavate nutisõltlastega, palusime hõlpsalt õpetajaid ning saime loa minna 10 minutiks kohalikku Burger Kingi. Jooksime tagasi oma hotelli ja suundusime tubadesse, et magada üks korralik uni. Või noh, see oli plaan. Tegelikult oli see, et Venemaa või siis tõsine netipuudus tuletas meile meelde kaugeid lapsepõlvemälestusi ja kogu meie vahva grupp hakkas mängima lõbusaid mänge, mis tegelikult on loodud mängimiseks tõenäoliselt veidi nooremale seltskonnale. Selgus, et meie seas ei olnud ühtegi head „Kuninganna” mängijat (no Hanna tegi nii ruttu silmad lahti), ei olnud meist ka keegi andekas psühholoog. Ilmselt ei kuulu geko edaspidi meist kellegi lemmikloomade hulka.

16.02.17

Rähmaste silmade ja ähmaste pilkudega sõime kiirelt oma hommikusöögid ära ning asusime teele selle kõige-kõigemaa

poole. Ermitaazi ette jõudes tegime kokku umbes mustmiljon pilti ja nii mõnelegi uued profiilipildid. Väljast oli palee hiigelsuur ja kaunis, kulla ja rohelisega ehitatud. Sisse kõndides läbi sisehoovi sai välisseintel olevaid detaile veelgi lähemalt silmitseda. Fuajees kogusime oma pundi kokku, lasime endast pilti teha ja järgnesime giidile, kes, muuseas, rääkis vene keeles ja kiiresti, seega tema mõistmine oli vaevanõudev, kuid mitte võimatu.

Tantsusaalid, vastuvõturuumid, magamistoad – kogu palee oli täis imelisi ruume ja arhitektuurilisi suursaavutusi. Palju uut räägiti ka tsaaripere ja Vene võimu ajaloo kohta. Kuid tuur oli sellise mahuga muuseumi jaoks siiski liiga lühike ning tuhisime mööda paljust, millega oleksime tegelikult tahtnud tutvuda. Muidugi oli Ermitaazil ka täiesti ainulaadne kunstikogu, igas toas oli üleval kauneid skulptuure ning kuulsaid maale. Mulle kui väiksele kunstiajalooafännile oli see kõige põnevam osa muuseumist.

Kuid aeg möödus kiiresti ning juba olime jõudnud Puškini linna 410. lütseumisse, mis oli meie üks võõrustajatest ja tänu paarile veidrale ümberkorraldusele ka ainus esinemiskoht. (Nimelt pidime esinema veel kahes kohas, kuid kõrgemad võimud otsustasid, et meie kava pole selle jaoks sobilik ning nõnda ta siis jäigi.) Meid võeti soojalt vastu ja saime natuke tutvuda ühe tavalise vene kooli hingeluga. Kõige üllatavam asi oli siiski see, et neil pole vetsudes vetsupaberit. Aga endleid ja lavameiki seal siiski saab teha. Probleem on tühine!

Kuna olime eestlastest üks viimaseid esinejaid, istusime rahumeelselt publikusse ja nautisime 21. kooli vokaalansambli ja Nõmme Põhikooli rahvatantsijate esitust. Nõmme rahvatantsijad esitasid meisterlikku ja täiuslikkuse viimistletud kaerajaani, mis pani meie grupi liikmed toolidel nihelema ja üksteisele paanikas otsa vaatama – oli ju meilgi kavas see eesti rahvatants, aga muudetud sõnadega ja veidi kõikuva koreograafiaga. Saime ka kõrgematelt jõududelt mõned

kriitikanooled, aga lavale astusime siiski enesekindlalt kava muutmata. Ja siis see algas – Kristofer astus ette ja tutvustas meid. Saalis olevad inimesed tundusid šokeeritud, miks me räägime vene keeles, teised esinesid ju eesti keeles. Aga meie jätkasime oma kaua päheõpitud tekstiga ja tutvustasime väikestele slaavi lastele Eestit neile arusaadavas keeles. Saalist oli kuulda naerupahvakaid, kui Kelly uhkelt väitis, et Munamägi on LAUSA 318 meetrit kõrge. Rahvas plaksutas ja laulis kaasa, kui meie rõõmsalt kaasa õõtsudes esitasime vene rahvalaule. Saal kuulas lummatult, kui Paul esitas imeliselt, justkui Ott Lepland eesti eurolaulu. Eesti lipu lehvides hüüdsime üle saali Reaali deviisi ja lahkusime lavalt, olime kõik õnnelikud, et see tehtud sai. Mõni sai ka aru, et aastaarve peab veidi veel õppima vene keele tunnis. Õpetajad olid siiski uhked ja ilmselgelt veidi üllatunud, et me midagi kihva ei keeranud. Peale meie kaasmaalaste

esinesid ka selle kooli lapsed oma tantsu-, laulukavade ja näidendiga. Ilmselt nii mõnigi vene esimese klassi õpilane tegi oma tantsuoskusega silmad ette nii mõnelegi vanemale. Ja millise hingestatusega nad seda tegid! Peale esituste ei saanud aru, mis eesmärk sellel galal oli, aga tore oli igatahes.

Peale programmi lõppu juhatati meid kooli sööklasse, kus ootas meid veel süüa ja „Friendship tea”, mis väga imalast nimest hoolimata oli päris äge. Meid loositi segamini laudadesse, kus oli nii eestlasi kõikidest erinevatest koolidest ja ka venelasi. Võõrustajad olid väga entusiastlikud ning korraldasid meile tantsupeo ja rohkelt ringmänge. Nii mõnigi vene noormees kutsus õnneseenest eesti neiu aeglasele tantsule ja saal nägi välja nagu mõni *cheesy* stseen ameerika keskkoolifilmist.

Autorid
Hanna Eliis Talving 134B
Birgit Saliste 134B

Fotod
Erakogu

Punastes kleitides kümnendikud teatrit nautimas

Venemaal on suuremad elektrijaamad ja õhk sudusem kui Eestis

Ka lauas istujad ei saanud põgeneda suhtlusest, kuna ringi tormas näiteks üks Valentina nimeline noor vene neiu, kes küll ei osanud eriti inglise keelt, kuid siiski kogu hingest soovis meiega tuttavaks saada. Niisiis pani ta mängu kõik lihtsamad vene keele sõnad, kogu inglise keele mis tal keelel oli ja palju käemärke. Saime hakkama!

Sõitsime nagu ikka tagasi hotelli ning enne bussile astumist vahetasime kontakte. Hotellimine oli väga oodatud, kuna teadsime, et saame minna Nevski prospektile tol õhtul. Nevski prospekt kujutab endast ühte kesklinna kõige suuremaist tänavast ning seal asub palju poode ja muid turistimagneteid. Kogu seltskond korjas oma kopikad kokku ning jalutasime sinnera. Jalutuskäik ise oli hingematvalt kaunis ning õpetajad viisid meid põnevatesse ja pisut teistmoodi poodidesse. Kohustuslik Starbucks joodud ja ostud tehtud, seadsime sammud Peterburi metroo poole. Seal avanes mõnel hilisemal ärkajal võimalus vastata ära vene keele kodutöö: Puškini Peterburi ülistav luuletus. Hoolimata

arvukatest pilkudest lugesime selle siiski valjult ette ning uskumatu, me saime viied! Tänu sellele muutus meie samm pisut lõbusamaks ning metroolt ajutise kodu poole jalutades laulsime nii mõnegi krokodill Gena laulu. Enne magaminekut mängisime erinevaid mängu reaalkatega, see oli ka üks päeva kõige lahedam osa.

17.02.17

„Pange kõik asjad kokku ja kell 9:00 olge valmis fuajeel!“ kõlas meie õpetajate häälel üle koridori ning tõttasimegi siis kõik koos kõigepealt kiirele hommikusöögile ja seejärel bussi, et alustada meie tagasisõitu. Kuid tegelikult oli veel ees seiklusi enne püha kodumaa pinnale astumist. Plaanis oli jalutuskäik Katarina palees ja viimane toidukord (neid oli liiga palju, et kokku lugeda)!

Talvepaleesse minnes oli ilm külm ja lumine. Kapuutsid nii kõvasti pähe tõmmatud kui üldse võimalik, aga meel rõõmus, jalutasime mööda lõpmatuna tunduvat jalgteed sissepääsu poole.

Juhtus ka midagi täiesti uskumatut. Talvepalee juures tunnistasime oma silmadega lausa kolme tuvi, kes olid puu otsas! See ajalooline sündmus nähtud, kiirendasime sammu ja kõndisime mööda suveaiast, mis oli väga nukker sel pilvisel talvepäeval.

Ekskursioonile lisaks tegime läbi viimase tsaariperekonna igapäevase jalutuskäigu ümber sealse järve, enda teadmata lähenedes oma viimasele toidukorrale. Teel nägime vastabiellunuid, kes said meie seltskonnalt suure aplausi ja heakskiitvaid hüüatusi. Katarina palees veetsime ka pikalt aega suveniiripoes, mis oli väga põnev ning täis ilusat kunsti.

4-käiguline lõunasöök maailma kõige hubasemast restoranist söödud, istusime bussi ja hakkasime lõpuks Peterburist välja sõitma. Kõige viimaseks peatuseks jäi kohalik supermarket nimega Lenta, kus täiendasime oma toiduvarusid ja ostime kõike, mida Venemaalt ostma peab: kohukesti, komme, juustu ja piimakõrsi. Pisut kurvalt, kuid väsinult astusime bussi ja hakkasime kodu poole loksuma.

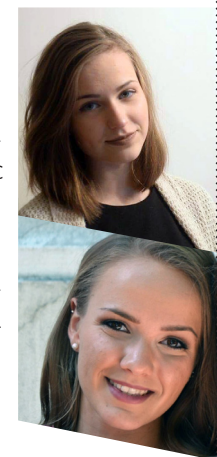

Grupifoto muuseumis

BROADWAY'L TANTSIMAS?!

Autorid
Triin Veskimeister 134c
Greetel Joanna Vörk vil!131

Fotod
Erakogu

Pärast reisi küsisid paljud sõbrad: „Kas te käisite päris Broadwayl tantsimas?“ Muusikalilavale siiski veel ei pääsenud, käisime hoopis Broadway Dance Center'is treenimas. See on üks maailma juhtivaid ja tuntumaid tantsustuudioid, kus õpetavad maailmatasemel treenerid ja kus toimub üle 350 tunni nädalas. Trennid toimuvad *drop-in* meetodil, see tähendab, et kõik võivad oma taset ja oskusi arvestades endale sobiva tunni valida ja osa võtta, selleks ei pea olema klubi alaline liige.

Kui Eestis peame ennast tugevateks, edasijõudnud tantsijateks, siis seal olime mittemillegi poolest silma paistvad keskasteme tantsijad. Peamiselt võtsime kaasaegse tantsu erinevate stiilide ja džässitunde. Igas tunnis töötas täisvõimsusel nii keha kui mõistus. Tundide tempo on kiire, õpitavat kombinatsiooni näidatakse ette nii umbes kaks korda. Kui hakkama ei saa, siis võid ära minna, sinust paremaid, kiiremaid ja kirglikumaid on kümneid ja sadu. Mingit poputamist ei ole.

Greetel peab end balletis tugevaks keskasteme tantsijaks ning võttis New Yorkis ühe *advanced beginner* balletitunni. Pärast umbes kolmandat soojendavat

harjutust oli trikoo higist märg ja jalad tahtsid jäävanni. Olgugi et pidime konkurentsist püsimiseks pingutama, oli hea meel nii mõneltki õpetajalt saada parandusi (mis on tantsijale sellises kontekstis väga suur kompliment, sest see tähendab, et sind märgatakse) ja paaril korral isegi toetavaid sõnu.

Iga viimne kui õpetaja oli omanäoline, väga professionaalne ning suutis pooleteise tunniga palju meie silmi avardada. Eks suu vajub ammuli küll, kui treener on ca 30-aastane mees, kelle jalg käib kaela taha ning kes tantsib nagu noor jumal. Phil Orsano on nüüd üks meie lemmikkoreograafidest. Ahmisime treeneritelt, teistelt tantsijatelt ja kogu atmosfäärist nii palju inspiratsiooni ja teadmisi, kui vähegi sisse mahtus.

Seda kogemust saab kirjeldada vaid ülivõrdes nagu ka ülejäänud New Yorki linna. Times Square, Rockefeller Street, hiiglaslikud pilvelõhkjad, kollased taksod ja rahvamassidega täidetud kõnniteed; šikkides tolmumantlites ärimedhed ja kottpükstes räpikultuuri austajad – kõik oligi nii nagu filmides. See on linn

absoluutselt kõigile ja sai lühikese aja jooksul „omaks“.

Mis Broadway muusikalidesse puutub, siis käisime vaatamas „Cats'i“. Oh kui võrratult on võimalik teha filigraanne kolmekordne piruett, samal ajal laulda ning näidelda. Artistid olid parimatest parimad ja midagi alla parima New York ei ootagi. Näiteks oli „Cats'is“ ühes pearollis Ameerika tantsusaate „So You Think You Can Dance“ 10. hooaja võitja Ricky Ubeda. Kui Triin kavalehelt seda nime luges, järgnes sellele 15 minutit vaimustuspuhanguid ja tundus, nagu tõuseks ta toolilt nüüd kohe lendu.

Kui saaks, läheks kohe tagasi, New York on tantsufanaatikute paradisi. Kuigi selles talendimekas ei tundnud me end kuigi silmapaistvate tantsijatena, siis tekkis paratamatult tunne, et kõik on võimalik. Kirg tantsu vastu süttis veel tugevamalt kui varem. *We'll be back!*

Broadway Dance Center'i ees

Säravad tantsufanaatikud

REAALI POISS PIINAB PEDAGOOGE VOL III

Õeldakse ikka, et kolm on kohtu seadus. Väljendit kindlameelselt järgides komplekteerisime järjekordse Reaali Poisi väljaande jaoks kolmandat korda meie südikate koolmeistrite värvikaid ütluseid ja pajatusi. Hääd lugemist!

Kellega Reaalkooli õpetajatest läheksite kõige meelsamini üksikule saarele? Miks?

- *Erika Vatsel*: „Läheksin Mirjaga, sest ta on minu hingesugulane.”
- *Natalja Sinjukina*: „Kellegagi füüsikutest, sest nad teavad elust kõike.”
- *Piret Otsa*: „Mina võtaks kaasa Koidu Kristi, sest temaga on alati huvitav igasugustest asjadest rääkida.”
- *Toomas Reimann*: „Mõne bioloogiaõpetajaga. Mina füüsikuna hakkaksin parve ehitama, aga bioloogid teaksid, milliseid taimi ja juurikaid võiks hamba alla pista! Või siis läheks mõne õpetajaga, kellega oleme Reaalkoolis puuda soola ära söönud, sest üksikul saarel soola enam tõenäoliselt tükk aega ei saaks!”
- *Reivo Maasik*: „Kindlasti mõne kehaliseõpetajaga, nad on harjunud rohke füüsilise tööga.”
- *Mart Kuurme*: „Minu elueas on tähtis eksistentsi küsimus. Peaksin selle õpetaja

kõigepealt leidma - ta peaks olema vaimne õpetaja, filosoof.”

Milline muusikastiil Teile meeldib? Mis on Teie lemmiklugu/-laul?

- *Rain Vellerind*: „Erinevalt tänapäevasest õpilaspõlvkonnast ei mahu mu päeva sellist aega, kus ma tegelen muusika kuulamisega. Autoga sõites mängib mul tavaliselt Vikerraadio ja sealt kuulan seda, mis uudiste ja jutusaadete vahele lastakse. Kuna mingil määral tegelen seltskonnatantsuga, meeldivad lood, mis võimaldavad klassikalise kümne, või noh, ütleme üheksa traditsioonilise peotantsu rütmis liikuda.”
- *Kersti Veskimets*: „Ei ole kindlat stiili, kuid muusikas peavad tunded sees olema: alates õrnadest kuni võimsa rajuni. Käin üsna sageli sümfoonilise muusika kontsertidel ja naudin näiteks Pjotr Tšaikovski, Arvo Pärdi või koorimuusikat. Ka ooperimuusika mõjub võimsalt maailma tähtede esituses. Olen alati vaimustuses meie oma kooli õpilaste kooride, ansamblite, solistide etteastetest – need on suurepärased ja lisandub veel faktor: omad. Loomulikult meeldib ka hea popmuusika ja džäss. Lemmiklugusid on raske öelda, sest need on ajas muutunud. Üks lemmiklugu, mis püsis kaua, oli

„Öölaps” Jassi Zahharovi ja Nele-Liis Vaiksoo esituses.”

- *Villu Raja*: „Kuulan kõike: Viktor Tsoi, ELO, Leonard Cohen, Chopin, John Mayer, Queen, Simple Minds, Bi-2. Näiteks Leonard Cohen „So long, Marianne”. Parajalt „vigane” esitus, aga samas täiuslik, hakkab kummitama, hüpnotiseerib. ELO puhul eelistan stuudiolindistusi.”

Mis on armastus?

- *Rait Eslon*: „Pühendunud mõnus energia ja selle järjepidev austamine ning elushoidmine.”
- *Erika Vatsel*: „Armastus on soov teha teist õnnelikuks.”
- *Kersti Veskimets*: „Armastus on kujutlusvõime triumf mõistuse üle.”
- *Piret Karu*: „Mina ütleks nõnda, et armastus, just see tingimusteta armastus, on kõige raskem asi elus. Ta ei pea olema ilus ega midagi, aga tingimusteta armastus ongi see päris armastus.”
- *Piret Järvela*: „Armastus on maailma nägemine ühiste silmade kaudu.”

Millal viimati mürdsite kellegi südame?

- *Natalja Sinjukina*: „See oli eelmises elus.”
- *Rait Eslon*: „Süda on neljakambriline

õoneselund, mida murda pole eriti hea idee.”

- *Toomas Reimann*: „Eelmise aasta jõulude ajal – sain kingituseks südamekujulise piparkoogi ja enne söömist mürdsin selle täpselt pooleks. See oli ju ikkagi kellegi poolt tehtud.”
- *Villu Raja*: „Imikuna, oma ema südame. Vahepealt ei meenu nagu midagi... aga eelmine aasta pussitasin 11.c nimel. Önnistus?”

Mis on Teie edu saladus?

- *Piret Karu*: „Ma arvan, et järjekindlus.”
- *Mart Kuurme*: „Ma olen ilmselt edukas selles, et mul on õige eesmärgipüstitus. Mulle on öeldud, et ma oskan äratada inimesi - ma püüan aidata leida neis seda, milles nad on tugevad. Tugev külg tuleb välja otsida, nõrk tuleb välja niikuinii. Ma olen ilmselt suutnud neid inimesi panna end otsima ja leidma.”

Milline oleks Teie täiuslik päev?

- *Kersti Veskimets*: „Täiuslik tööpäev: hommikukohv, meik, õpetades viis tundi Tallinna Reaalkooli gümnaasiumiklasside tunde, mis kõik lõpevad aplausiga, lõunasöök, lõögastumine kolleegidega õpetajate toas, poolteist tundi kõndimist või suusatamist tallinlaste ainsal mägismaal

– Harku „mägedel“, kümbelus, õhtusöök ja uni.

Täiusliku puhkepäeva variante on palju: kas laste ja lastelastega, sõprade, hobuste, muusika või oma iluaiaga jne. Üks neist variantidest: hommikukohv, matkavarustus selga-jalga, päikeselise mäetipu või -kuru vallutamine Norras või Alpides, eine koos sõpradega, lõögastumine spaas, lõpp oleks samasugune nagu täiuslikul tööpäeval”

- *Heli Siitam*: „Tasakaalukas. Kui ma võtan näitena tööpäeva, siis sooviks, et oleks mõistmist natuke rohkem. Mind 5.-7. klass tapab täiega ära, teistega ei ole probleemi!”
- *Villu Raja*: „Peab olema suvi, palav suvi. Magan hommikul kella kümneni. Seejärel kuulan raadiost Rannamäed, Lubjakat. Joon kohvi ja unelen. Ligikaudu 14.00-16.00 teeksin Järve terviserajal 4-5 ringi. Söön. Taas kohvi, raamat, arvutimäng, film. Keskkööl poen põhku. Aega on lõputult! Ja ei ühtegi inimest. Lõputult päikest.”

Mis on õnne retsept?

- *Piret Karu*: „Tead, ma ei tea õnne retsepti, aga eile ma käisin ühte ooperit vaatamas ja seal oli üks väga hea asi - esimene lause,

Koostanud

Johanna-Stina Idla 133C

Markus Remmet 133C

Fotod

Erakogu

mis seal öeldi, oli, et me räägime jube palju õnne valemist, aga me ei oska olla õnnelikud. Õnne retsept ongi see, et sa pead lihtsalt oskama olla õnnelik, mitte leiutama mingisugust õnne retsepti.”

- *Piret Järvela*: „Õnn on mõistuse ja tunnete sobiv sümbioos.”
- *Natalja Sinjukina*: „Naudi elu ja selle igat hetke!”
- *Ene Saar*: „Olla ise õnnelik! Olla ise avatud, näha teistes head ja pakkuda ise teistele seda. Aastaid tagasi võtsin oma elu motoks: „Ära tee teistele seda, mida sa ei taha, et sulle tehakse, armasta teisi inimesi ja ole avatud, aita teisi, sest sa tead, et siis on alati keegi sulle appi tulemas, kui sinul on raske”. Ja täpselt nii see on olnud.”

Mida loete enda parimaks elamuseks/mälestuseks?

○ *Kersti Veskimets*: „Parimad on liiga isiklikud. Kui aga mõelda pikale elule tagasi, siis tulevad eredamalt meelde just need hetked, mil olen kellelegi nii suurt rõõmu valmistanud, et näen tema liigutuspisaraid. Kui endised õpilased hea sõnaga mind meenutavad, siis see on alati suurepärase elamus. Viimane kuu on olnud sellest rikas.

Sageli on kontsertelamus nii võimas, et raputab mind üdini. Ja loomulikult kaunis loodus: kõik mäed, fjordid, kõrbed, vihmametsad, kus olen matkanud, on pakkunud ülevaid hetki.”

○ *Mart Kuurme*: „Ma mäletan - see on üks imeline asi. Mul on mees selline seik: ma teadsin, et läheme Riiga ja hakkame sinna hommikul sõitma. Ma läksin kell 4 öösel juba ukse juurde ja mäletan, kuidas ma ootasin kogu aeg seda autosõitu. See on nii kirgas mälestus - me saime Riiga minna ja autoga sõita! Läksime sinna ja ostime õhupussi endale. See on mu esimene elav mälestus, 5-aastasena oli see minu jaoks tohutult suur sündmus.”

P. Karu Ahjas

Piret Karu Jasnas

Õp Karu Fogos

NUUDLIPADA EHK VAESE ÕPILASE LÕUNASÖÖK

Brita Kärt Vähejaus 134B
Iris Luik 134C

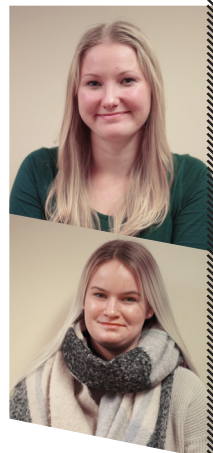
Kiirnuudlid

Väljas on porine, külm tuul poeb mantli alla. Koolis on toit nii, nagu ta on. Enam ei tule taevas ka appi?! Sellisteks puhkudeks on meil teile pakkuda eriline roog, kulinaaria tippsaavutus – *soupe se dépêcher de nouilles braisée* ehk hautatud kiirnuudlipada. See on odav ja see on moodne, ole sina ka. *Bon appétit!*

- **2 pakki** kõige odavamaid venekeelse kirjaga kiirnuudleid
- **500 ml** vett

Mine poodi ja osta viimaste sentide eest kaks pakki kiirnuudleid. Seejärel võta suund puhveti poole, kus peale 15-minutilist järjekorras seismist pakub Heli sulle ainult 10-sendise

vahetuskauba eest kuuma vett, mida oma nuudlitele peale valada. Enne vee valamist on vaja muidugi otsustada, kuidas sulle oma nuudleid nautida meeldib. Meie soovitame peale paki avamist asetada sisu sööklast võetud supikausi sisse, aga nuudlite katki murdmiseks sobib ka tavaline tass (mida, muide, saab ka täiesti juhuslikult sööklast). Õige maitseuuringu saamiseks vala oma nuudlitele peale ka pakiga kaasa tulnud maitseainepakike.

MIKS ON FÜÜSIKAKLASSI (202) VASAKUS ALUMISES NURGAS PASUN?

Kuna tegu on väga suure pilliga (tuuba), saab esitatud küsimusele läheneda väga mitmest küljest. Olgu järgnevalt loetletud mõned levinumad rakendused:

1. Pasunasse andmine või panemine;
2. Puhumine musitseerimise ja muudel eesmärkidel (kodanlikus ja Nõukogude Vabariigis ka õpilaste puhkpilliorkestri ning õpetajate puhkpilliansambli pillina);
3. Pildistamine aastaraamatu jaoks;
4. Tantsimine parema partneri puudumisel;
5. Karglemine jõuluetendustel muude oskuste puudumisel;
6. Paberist noolte ja teiste

7. Omavalmistatud esemete (nt ebaõnnestunud kirjalike tööde) maandumisaigana;
7. Õpetaja tähelepanu teravuse kontrollimine (nt tunnis vajalike õppevahendite peitmise teel);
8. See, kes pasuna ülemiselt riulilt alla tõstis, ei pannud teda sinna tagasi;
9. Füüsika ongi muusika ja selle tegemiseks on vaja abivahendeid.

Täpset vastust teab vaid Tuul. Ja kui tuult ei ole, võib pasunasse puhudes seda ka ilma huulikuta tekitada.

////////////////////
Mart Kuurme

Pasun

REAALI POISU

Elina Kengsepp 135B
Anett Sandberg 135B

EESTI LAUL JA EUROVISIOON

Kaspar, 2.a

Tänavusel Eesti Laulul olid kõik lood suht ägedad. Emmele ja minule meeldis Ivo Linna. Tema poolt hääletasin 4 korda ja mu isale meeldis Ariadne. Olen ka võidulooga üsna rahul, kuid olen üllatunud, et ei võitnud Kerli, kes sai žüriilt nii palju punkte. Aga üks rahva ja žürii arvamused ju samasugused ei ole. Selle aasta võidulugu sobib päris hästi Eurovisioonile ja usun, et Eesti pääseb finaali. Hoiame põialt!

EUROVISIOON

Julius Raid, 2.a

Mina vaatasin Eurovisiooni uksepraost salaja. Mulle eriti ei meeldinud need laulud. Mulle meeldisid ainult reklaamid. Kui ma järgmisel päeval meenutasin reklaame, siis ma naersin. Kokkuvõttes meeldisid ainult mõned laulud.

MINU ARVAMUS

Niklas Wojtkowiak, 2.a

Kerli pidi võitma... Aga ta ei võitnud. See oli nii ebaaus. Kerli oli parim laul. Mina olin Kerli poolt. Ma hääletasin 13 korda, aga kahjuks „Verona” võitis. Mulle ei meeldinud „Verona”, sest see oli mingi armastus.

Autor: Laura Liisa Agarmaa

Autor: Kärt Aaremäe

Autor: Sten Erik Lillemäe

ÜTLUSED

Piret Karu: „Miks on Saksamaa Venemaaga nii suur sõber? Ikka gaasi pärast!”

P. Karu: „Saunas käiakse sisse-välja, vees, viheldakse, täiskasvanud joovad õlu, teie joote mineraalvett..”

Anu Kell habemega noormehele: „Minu arust näevad kõik habemega mehed ühesugused välja.“

Õpilane teeb kunstiajaloo tunnis inglise keele kodutööd. Maarja Kell: „Ära seda palun tunnis tee.“
Vaatab lähemalt õpilase vihikusse
„Ja käekirja võiksid ka parandada.“

Villu Raja: „Ma ei saa aru, miks nad ei kasuta seda võtet. Nagu tasuta õllega, kohe lähed võtad.”

V. Raja: „Mis, te hakkasite tööle või? Kui te vaikseks jääte, tekitab see minus hirmutunde.”

V. Raja: „Ainekava ütleb „lihtsamad trigonomeetrilised võrratused“, aga see on jama, sest selliseid asju ei ole olemas.”

V. Raja: „Matemaatika ei pea päris elule vastama. Elu kohaneb meie järgi.”

Villu Raja (*labendab tabelile näidisülesannet*): „Ja vot nüüd ma enam rohkem ei oska.“

Madis Somelar: „Teised on ilusamad kui mina. Seisan nurga taha, viskan hapet näkku.”

M. Somelar: „Enne päikese tõusu ei viitsi keegi midagi teha, isegi mitte riigipööret.”

M. Somelar: „Nagu kohviautomaat. Paned raha sisse, ei saa ei kohvi ega raha. Ma olen küllalt näinud hommikuti vihaseid õpetajaid seda masinat tagumas.”

Kersti Veskimets: „Mees üritab elu eest märku anda, et ma ei ole toit, ma olen midagi erilist.”

K. Veskimets (*näitab esitluses pilte sugulisest paljunemisest*): „Siilid saavad ka paljunemisega hakkama. Primaate on juba piinlik vaadata.”

K. Veskimets: „Millist tüüpi sõnajalad on?”
Õpilane 1: „Osjad.”
Õpilane 2: „Kosjad.”

K. Veskimets: „Teeme rühmatöö sugulisest paljunemisest.”

K. Veskimets: „Minge heinamaale romantikat tegema.”

K. Veskimets: „Tüdrukud, vaadake endale väikese peaga mehed, on lihtsam sünnitada.”

K. Veskimets: „Vaatame seemnetorukeste läbilõiget mikroskoobist ka. Õnneks ei pea te ise preparaate tegema.”

K. Veskimets: „Lapsele ei saanud enam midagi teha, lapse lendas välja. Vahest tuleb niimoodi hooga.”

Reaali Poiss himustab õpetajate ütlusi. Palun tooge kõik vähegi vaimukad sõnavõttud meie 4. korruse postkasti või kirjutage siia:

PALJU ÕNNE!

Eve Karp	06.03
Märt Agu	19.04
Heli Ahuna	20.04
Heli Roos	21.04
Tatjana Truuväärt-Grubeljas	26.04
Jaanika Lukk	30.04
Margit Luts	30.04

Peatoimetus

Mirel Mesila 133C
Kertu Johanna Jõeste 132B
Joosep Viik 132B

Kujundus & küljendus

Joosep Viik 132B

Toimetus

René Piik 134A
Johanna-Stina Idla 133C
Sebastian Raudsepp 133C
Iris Luik 134C
Anette Kuuseorg 133B
Kirke Kaur 135C
Karmen Laur 135A
Brita-Kärt Vähejaus 134B
Uku Kangur 132B
Rene Aleksander Truuts 134C

Keeletoimetus

Tarmo Pungas 134A
Susanna Mett 134A

Toimetuse nõuandja

Kaia Kivitoa
Mirja Särge

Aitäh

Mart Kuurme, ÕF Cocopop,
Greetel Joanna Võrk vil!131,
Karl Ander Kasuk 132C, Mikael
Raihhelgauz 132B, Maian
Lomp 134C, Kristjan Baikov
134C, Birgit Saliste 134B, Triin
Veskimeister 134C, Markus
Remmet 133C, Elina Kengsepp
135B, Anett Sandberg 135B

Kaanefoto

Maria Keridon 133C

Karikatuur

Ameus

Lehe nr

144

			8	6			2	
		9		3		8		6
1								9
	5			7				
			3				7	
					1			8
	2			1				
6	3	5		4		1		7
		4	9		6			

2								6
			5		7			
		7		4		8		
	5			6			1	
		9	4		1	5		
	2						9	
		3	7		2	1		
	6			5			4	
9								8